

omfatter visitation af det tøj, som en person er iført, foreslås det, at sådan visitation, som ellers er omfattet af ordlyden af § 793, stk. 1, nr. 2, holdes uden for reguleringen i kapitel 73. Derimod anses undersøgelse af tøj i øvrigt samt tasker, som medbringes af en person, for omfattet af reglerne om ransagning. Se nærmere herom side 39 f.

Reglerne om indgreb i meddelelshemmeligheden i retsplejelovens kapitel 71 omfatter aflytning eller anden undersøgelse af meddelelser under forsendelse eller afgivelse. Undersøgelse af en meddelelse, der er kommet frem til modtageren, eller som beror hos afsenderen, skal foretages efter reglerne om ransagning.

Til § 794.

Retsplejelovens §§ 794 og 795 sondrer mellem ransagning hos en sigtet og hos en ikke sigtet. Denne sondring foreslås i princippet opretholdt. Det foreslås dog, at sondringen ændres, således at det afgørende ikke bliver, hvorvidt der formelt er rejst sigtelse mod den pågældende, men om der foreligger en vis mistanke, jf. nærmere side 48 ff. Ved afgørelsen af, om ransagning skal anses for rettet mod en mistænkt eller ej, er det mistanken mod den person, der har rådighed over lokaliteten eller genstanden, der har betydning, mens ejerforholdet ikke er afgørende.

Bestemmelserne i lovudkastets § 794, stk. 1 og 2, erstatter den nugældende § 794. Reglerne indeholder de materielle betingelser for at foretage ransagning hos en mistænkt og beskriver de krav, der skal være opfyldt med hensyn til kriminalitetens art, mistankens styrke og indgrebets betydning for efterforskningen, jf. nærmere kapitel 3.1., side 55 ff.

Betingelserne for at foretage ransagning af den i § 793, stk. 1, nr. 1, nævnte art, (d.v.s. af boliger, husrum, dokumenter, papirer og lignende samt indholdet af aflåste genstande) er strengere end for andre ransagninger, idet

der, jf. stk. 2, stilles yderligere krav til enten kriminaliteten eller indgrebets betydning for efterforskningen.

Stk. 3 indeholder i forhold til gældende ret en udtrykkelig regulering af adgangen til at foretage ransagning af meddelelser, der hidrører fra personer, der er vidneudelukkede i medfør af retsplejelovens § 170, og som befinder sig hos den mistænkte. Omfattet af bestemmelsen er f.eks. breve fra den mistænkte præst, læge eller advokat samt disses medhjælpere. Reglen er begrundet i det særlige tilhidsforhold, der bør kunne være i forhold til de nævnte personer. Ordene "udelukket efter reglerne i § 170" omfatter ikke de i § 170, stk. 3, omhandlede personer. Der henvises til kapitel 5.4., side 93 ff, og til lovudkastets § 795, stk. 2, om samme problematik.

Til § 795.

Bestemmelsen indeholder reglerne om foretagelse af ransagning over for personer, der ikke er mistænkte. I stk. 1, 1. pkt., er betydningen af samtykke til ransagning fra den ikke-mistænkte fastlagt. Hvis en ikke-mistænkt meddeler samtykke til ransagning, medfører dette, at indgrebet i det hele holdes uden for reguleringen, jf. side 75 ff.

Det foreslås, at samtykket af hensyn til eventuel senere bevistvivl skal være skriftligt, medmindre det meddeles i tilslutning til opdagelsen eller anmeldelsen af en forbrydelse. De sidstnævnte tilfælde omfatter f.eks. situationer, hvor politiet tilkaldes af den forurettede i anledning af et indbrud, jf. nærmere kapitel 4.4.2. side 77 f.

Samtykke kan gives såvel forud for indgrebets foretagelse som efterfølgende. Er en ransagning foretaget på grundlag af "periculum in mora"-bestemmelsen i lovudkastets § 796, stk. 3, vil et samtykke, meddelt inden forelæggelsen for retten, medføre, at forelæggelse kan undlades. Har forelæggelse for retten fundet sted, men er rettens afgørelse ikke truffet, vil et samtykke medføre, at retten kan henlægge sagen.